அகில பாரத சங்கர ஸேவா ஸமிதி வெளியீடு

॥ श्रीः ॥

"एषा शंकरभारती विजयते निर्वाणसौख्यप्रदा"

ஏஷா ஶங்கரபா⁴ரதீ விஜயதே நிர்வாணஸௌக்²யப்ரதா³

श्रीजगद्गुरुग्रन्थमाला

ஸ்ரீ ஜக³த்³கு³ரு க்³ரந்த²மாலா

॥ मायापञ्चकम् ॥

மாயா பஞ்சகம்

ஸ்ரீ வாணீவிலாஸ் பிரஸ்
ஸ்ரீரங்கம்.
1962

॥ श्रीगुरुभ्यो नमः ॥

॥ समर्पणम् ॥

श्रीमच्छंकरदेशिकस्य महिता मूर्तिद्वयी या स्थिता
तत्रैका हि तिरोबभूव विजने केदारनाथस्थले ।
अन्या वर्णमयी तु भाष्यनिचयस्तोत्रप्रबन्धात्मना
सर्वत्रैव समुज्वला विजयते ताभ्यां तनुभ्यां नमः ॥ १ ॥

यस्तत्रास्ति लघुप्रबन्धनिचयः स्तोत्राणि भूयांसि वा
तेषां द्राविडभाषयाऽनुवदनं विद्वद्वरैः कारितम् ।
श्रीमच्छंकरसेविनी सुसमितिः सम्यक्प्रकाश्याधुना
विद्यातीर्थपदे समर्पयति तत् लोकोपकारक्षमम् ॥ २ ॥

शंकरगुरुसंस्थापितसर्वजगद्वन्द्यशारदापीठम् ।
शंकरसेवासमितिः प्रकरणमालार्पणादलंकुरुते ॥ ३ ॥

शंकरगुरुवररचितप्रकरणमालां शुभानुवादयुताम् ।
शंकरपरंपरागतविद्यातीर्थे समार्पिपत्समितिः ॥ ४ ॥

शंकरसेवारसिकाः शांकरसिद्धान्तसारसर्वस्वम् ।
शंकरसेवासमितिप्रकटनमालां सदाऽपि सेवन्ताम् ॥ ५ ॥

பதிப்புரை

ஸ்ரீ சிருங்கேரி ஸ்ரீ ஜகத்குரு ஸ்ரீ சாரதா பீடாதிபதிகளின் அனுக்ரஹத்தினுல் அமைக்கப்பட்ட அகில பாரத சங்கர ஸேவா ஸமிதியின் முக்கிய நோக்கம் ஸ்ரீ பகவத்பாதாளின் க்ரந்தங்களை அநுவாதத்துடன் பிரசுரித்து குறைந்த விலையில் எல் லோருக்கும் கிடைக்கும்படி செய்து ஆசார்யாளுடைய உபதேசங்களை எங்கும் பரவ ச்செய்வதே. இந்நோக்கத்துடன் பிரசுரிக்கப்படும் “**ஸ்ரீ ஜகத்குரு க்ரந்தமாலா**” வின் ‘**மாயா பஞ்சகம்**’ இது.

இவை தமிழ் அநுவாதத்துடனும் விரிவுடையுடனும் யாவருக்கும் உபயோகப் படும் வகையில் ஸமிதியால் வெளியிடப்பட்டிருக்கிறது.

இதைப் படிப்பதன்மூலம் ஸ்ரீ பகவத்பாதாளுடைய உபதேசங்களை மனதில் பதிய வைத்து அனுபவத்தில் கைக்கொண்டு சிரேயஸ்ஸையடையக் கோருகிறேன்.

K.V. சுப்பரத்னம்,
பொதுக் காரியதரிசி,
அகில பாரத சங்கர ஸேவா ஸமிதி.

உ
॥ श्रीः ॥

॥ ஸ்ரீ: ॥

॥ मायापञ्चकम् ॥

மாயா பஞ்சகம்

ஸ்ரீ சங்கரபகவத்பாதாசார்யர் அருளியது.

[ப்ரஹ்ம ஸ்வரூபத்தை மறைத்து உலகத்தைத் தோற்றுவித்து, நம் ஸ்வரூபத்தையே மறந்து தேஹாதிகளையே நான் என எண்ணி பிரபஞ்ச வியாபாரத்தில் உழலும்படி நம்மை ஆட்டுவிக்கும் மாயையின் லீலைகளை ஐந்து சுலோகங்களில் விவரிக்கிறார். ப்ரஹ்ம ஸ்வரூபமும் இங்கு காட்டப்படுகிறது.]

निरुपमनित्यनिरंशकेऽप्यखण्डे मयि चिति सर्वविकल्पनादिशून्ये ।
घटयति जगदीशजीवभेदं त्वघटितघटनापटीयसी माया ॥ १ ॥

நிருபமநித்யநிரம்ஶகே(அ)ப்யக2ண்டே3 மயி சிதி ஸர்வவிகல்பநாதி3ஶூன்யே ।
க4டயதி ஜக3தீ3ஶஜீவபே4த3ம் த்வக4டிதக4டனாபடீயஸீ மாயா ॥ 1 ॥

निरुपम = ஒப்பற்றதும்,
நிருபம
नित्य = அழிவற்றதும்,
நித்ய
निरंशके = கூறு போட முடியாததும்,
நிரம்ஶகே
अखण्डे = பிரிவு அற்றதும்,
அக2ண்டே3
सर्वविकल्पनादिशून्ये = வேற்றுமை முதலியது எல்லாம் இல்லாததும்,
ஸர்வவிகல்பநாதி3ஶூன்யே
चिति = ஞான ஸ்வரூபமுமான,
சிதி
मयि अपि = என்னிடமும்,
மயி அபி
जगदीशजीवभेदं = உலகம், ஜீவன், ஈசுவரன் என்ற வேற்றுமையை,
ஜக3தீ3ஶஜீவபே4த3ம்
घटयति = சேர்த்து வைக்கிறது,
க4டயதி

अघटितघटनापटीयसी **அக4டிதக4டனாபடீயஸீ**	=	சேரமுடியாததைச் சேர்த்துவைப்பதில் மிகத் திறமையுள்ள,
माया **மாயா**	=	மாயை.

நான் என்பது உண்மையில் ஆத்மாதான். அது ஒன்றே. சுத்த ஞானவடிவ மானது அது. அந்த ஆத்மா போன்ற வேறெரு வஸ்து கிடையாது. ஆனுல், நாம் தேஹாதிகளேயே ஆத்மா என எண்ணி நம்மைப்போல பல ஆத்மாக்கள் இருப்பதாக எண்ணுகிறேம். ஆத்மா அழிவற்றது, பிரிக்கவோ, கூறுபோடவோ முடியாதது. ஒரு தர்மமும் அதில் கிடையாது. ஆனுல் நாம் ஆத்மா அழிந்து போவதாகவும், பல பிரிவுகளும், தர்மங்களும் இருப்பதாகவும் நிஜனக்கிறேம். இதுமட்டுமா? நம்மைக்காட்டிலும் வேறுக அநேக உலகங்களும், அநேக ஈசுவரர்களும் அநேக ஜீவர் களும் இருப்பதாகவும் எண்ணுகிறேம். உண்மைக்கு மாறுக நாம் நிஜனப்பதற்குக் காரணம் மாயைதான். மாயையின் லக்ஷணமே அதுதான். இல்லாததை இருப்பதாகக் காட்டுவதுதான் மாயை என்பது. மாங்கொட்டையை பூமியில் ஊன்றி ஐந்தே நிமிஷங்களில் மாமரத்தைக் காட்டுகிறுன். இதை மாயை என்றும், அவஜன மாயாவி என்றும் உலகில் கூறுகிறேம். இதுபோலத்தான் பெரிய மாயை உலகத்தைக் காட்டுகிறது. **(1)**

(அவதாரிகை) முதல் சுலோகத்தில் கூறியுள்ள மூன்று பேதங்களில் மாயிக மான ஜகத் பேதத்தை இரண்டு சுலோகங்களில் காட்டுகிறுர்: -

श्रुतिशतनिगमान्तशोधकानप्यहह धनादिनिदर्शनेन सद्यः ।
कलुषयति चतुष्पदाद्यभिन्नान् अघटित घटनापटीयसी माया ॥ २ ॥

ஶ்ருதிஶதநிக3மாந்தஶோத4கானப்யஹஹ த4நாதி3நித3ர்ஶனேன ஸத்3ய: ।
கலுஷயதி சதுஷ்பதா3த்3யபி4ன்னுன் அக4டித க4டனுபடீயஸீ மாயா ॥ 2 ॥

अघटितघटनापटीयसी **அக4டிதக4டனாபடீயஸீ**	=	சேரமுடியாததைச் சேர்த்துவைப்பதில் மிகத் திறமையுள்ள,
माया **மாயா**	=	மாயையானது,
श्रुतिशतनिगमान्तशोधकानपि **ஶ்ருதிஶதநிக3மாந்தஶோத4கானபி**	=	நூற்றுக்கணக்கான ச்ருதிகளேயும், உபநிஷத்துக் களேயும் பரிசோதித்துப் பார்ப்பவர்களேயும்,
धनादिनिदर्शनेन **த4நாதி3நித3ர்ஶனேன**	=	பணம் முதலானவைகளேக் காட்டுவதனுல்,
सद्यः **ஸத்3ய:**	=	உடனேயே,

चतुष्पदाद्यभिन्नान् **சதுஷ்பதா3த்3யபி4ன்னன்**	=	நாலுகால் பிராணிகளைக் காட்டிலும் விசேஷம் இல்லாதவர்களாக,
कलुषयति **கலுஷயதி**	=	கலங்க வைக்கிறது.
अहह **அஹஹ**	=	ஆச்சர்யம்!

வேதம், சாஸ்திரம் முதலியவைகளைக்கற்று உபநிஷத்துக்களை விசாரித்து அதன் தாத்பர்யத்தைக்கண்டு பிடித்துப் பிறருக்கு உபதேசம் செய்யும் சிறந்த அறிவாளிகள்கூட உலக வியவஹாரத்தில் ஈடுபடும்பொழுது அபிமானத்தால் பணம் முதலியவைகளைக்கண்டு மயங்குகின்றனர். அப்பொழுது அவர்களுடைய படிப்பு உபயோகப்படுவதில்லை. எல்லாம் தெரிந்தவர்களும் அறிவில்லாத பசுக்களைப் போல அபிமானத்தால் ஈடுபடுகின்றனர் என்றால் இது மாயையின் கார்யம்தான். இந்த சுலோகத்தின் கருத்தை ஸூத்ரபாஷ்யத்தின் ஆரம்பத்தில் அத்யாஸ பாஷ்யத்தில் ஆசார்யாள் நன்கு காட்டியிருக்கிறார்கள். அதாவது: - அக்ஞானத்தால் ஆத்மதர்மத்தை அனாத்மாவிலும், அனாத்மாவையும் அதன் தர்மங்களையும் ஆத்மாவிலும் ஆரோபம் செய்து இந்த அத்யாஸத்தால் தான் உலகில் எல்லா வியவஹாரங்களும் நடப்பதாக முதலில் கூறப்பட்டது. இதன்மேல் பாமரர்களுக்கு அத்யாஸம் ஏற்படலாம். படித்த வர்களுக்குக் கூடவா அத்யாஸம் என்ற கேள்வி ஏற்பட்டு இதற்கு பதில் கூறுகிறார்:

'पश्वादिभिश्चाविशेषात्... अतः समानः पश्वादिभिः पुरुषाणां व्यवहारः'

'பஶ்வாதி3பி4ஶ்சாவிஶேஷாத்... அதஃ ஸமானஃ பஶ்வாதி3பி4ஃ புருஷாணாம் வ்யவஹாரஃ'

படிப்பு என்ற விசேஷம் பசுக்களைவிட அதிகமாக மனிதனிடம் இருந்தாலும் உலக வியவஹாரத்தில் நாலுகால் பிராணிக்கும் மனிதனுக்கும் வித்யாஸம் இல்லை. கையில் புல்லை வைத்துக்கொண்டு ஒருவன் வந்தால் ராகத்தால் பசு அவனிடம் நெருங்கிச் செல்கிறது. கையில் தடியுடன் ஒருவன் வந்தால் அவனை விட்டு விலகிச் செல்கிறது. அதுபோல் தனக்கு வேண்டிய பணம் முதலானவை கிடைக்குமானால் அவனிடம் அன்புடன் பழகுகிறோம். நமக்குத் தீங்கு செய்பவனை வெறுப்பினால் ஒதுக்கித் தள்ளுகிறோம். ஆகவே ஒன்றில் ராகமும் மற்றொன்றில் த்வேஷமும் கொண்டு காரியங்களை நடத்துவது என்ற விஷயத்தில் பசுக்களைப் போலவேதான் படித்த மனிதனும் இருக்கிறான். இதற்குக் காரணம் மாயைதான்.

सुखचिदखण्डविबोधमद्वितीयं वियदनिलादिविनिर्मिते नियोज्य।
भ्रमयति भवसागरे नितान्तं वघटित घटनापटीयसी माया॥ ३॥

ஸுக2சித3க2ண்ட3விபோ3த4மத்3விதீயம் வியத3னிலாதி3விநிர்மிதே நியோஜ்ய ।
ப்4ரமயதி ப4வஸாக3ரே நிதாந்தம் வக4டித க4டனாபடீயஸீ மாயா ॥ 3 ॥

सुखचिदखण्डविबोधं = ஆனந்தம், சைதன்யம், அறிவு ஸ்வரூபமானதும்,
ஸுக2சித3க2ண்ட3விபோ3த4ம் பிரிவில்லாததும்,
अद्वितीयं = இரண்டாவது வஸ்து இல்லாததுமான ஆத்மாவை,
அத்3விதீயம்
वियदनिलादिविनिर्मिते = ஆகாசம், வாயு முதலியவைகளால் உண்டுபண்ண
வியத3னிலாதி3விநிர்மிதே ப்பட்ட (பாஞ்சபௌதிகமான) சரீரத்தில்,
नियोज्य = சேர்த்து,
நியோஜ்ய
अघटित घटनापटीयसी = சேராததைச் சேர்த்துவைப்பதில் திறமையுள்ள,
அக4டித க4டனாபடீயஸீ
माया = மாயை,
மாயா
भवसागरे = ஸம்ஸார ஸாகரத்தில்,
ப4வஸாக3ரே
नितान्तं = மிகவும்,
நிதாந்தம்
भ्रमयति = சுழலும்படி செய்கிறது.
ப்4ரமயதி

ஆத்மா ஆனந்தரூபம், சைதன்யம், ஞானவடிவம். ஒரே வஸ்து. பிரிக்க முடியாதது. சரீரமோ துக்கரூபம், ஜடம் பல பிரிவுகளுள்ளது. பஞ்சபூதங்களால் உண் டானது. ஒன்றுக்கொன்று கொஞ்சமும் ஸம்பந்தம் இல்லை. ஆனாலும் ஆத்மாவை சரீரத்துடன் சேர்த்து, சரீரத்தையே நான் என்று எண்ணச் செய்து, ஸம்ஸாரத்தில் உழலச் செய்வது மாயைதான். **(3)**

(அவதாரிகை) ஜீவபேதம் மாயிகம் என்பதைக் காட்டுகிறார்: -

अपगतगुणवर्ण जातिभेदे सुखचिति विप्रविडाद्यहंकृतिं च ।
स्फुटयति सुतदार गेहमोहं त्वघटित घटनापटीयसी माया ॥ ४ ॥

அபக3தகு3ணவர்ண ஜாதிபே4தே3 ஸுக2சிதி விப்ரவிடா3த்3யஹங்க்ருதிம் ச ।
ஸ்பு2டயதி ஸுததா3ர கே3ஹமோஹம் த்வக4டித க4டனாபடீயஸீ மாயா ॥ 4 ॥

अपगतगुणवर्ण जातिभेदे = குணம், வர்ணம், ஜாதி இவைகளின்
அபக3தகு3ணவர்ண ஜாதிபே4தே3 வேற்றுமைகள் அற்றதும்,
सुखचिति = ஆனந்த சைதன்ய ரூபமுமான ஆத்மாவில்,
ஸுக2சிதி
विप्रविडाद्यहंकृतिं च = பிராமணன், வைச்யன் முதலான
விப்ரவிடா3த்3யஹங்க்ருதிம் ச அஹங்காரத்தையும்,

सुतदार गेहमोहं = பிள்ளை, மனைவி, வீடு இவைகளில்
ஸுததா3ர கே3ஹமோஹம் எனது என்ற மயக்கத்தையும்,
अघटित घटनापटीयसी माया = சேராததைச் சேர்ப்பதில் திறமையுள்ள மாயை,
அக4டித க4டனாபடீயஸீ மாயா
स्फुटयति = தெளிவாகக் காட்டுகிறது.
ஸ்பு2டயதி

ஆத்மா ஆனந்தவடிவம். ஞானஸ்வரூபம். அதில் ஜாதி, நிறம், குணம் முதலான வேற்றுமைகள் ஒன்றும் கிடையாது. இவைகள் எல்லாம் சரீரத்தைச் சேர்ந்தவை. ஒரு சரீரம் பிராமண ஜாதியாகவும் மற்றேர் சரீரம் வைச்ய ஜாதியாகவும், ஒன்று கறுப்பு நிறமுள்ளதாகவும், மற்றது சிவப்பாகவும் இவ்வாறே வெவ்வேறு குணங்கள் உள்ளதாகவும் உலகில் காண்கிறேம். சரீர விலக்ஷணமான ஆத்ம வஸ்துவைத் தெரிந்துகொள்ளாததால் இவைகள் எல்லாம் ஆத்மாவில் இருப்பதாக எண்ணி, நான் மனிதன், பிராஹ்மணன், சிவப்பு, என்றெல்லாம் சொல்கிறேம். இதுமட்டுமா? சரீரத்தை நான் என எண்ணுவதால் சரீரத்துடன் ஸம்பந்தப்பட்ட பிள்ளை, மனைவி, வீடு, பொருள் முதலியவைகளில் 'என்னுடையது' என அபிமானம் கொண்டு மோஹத்தை அடைகிறேம். இது மாயையின் காரியம். **(4)**

(அவதாரிகை) ஈசுவரபேதம் மாயிகம் என்பதைக் காட்டுகிறர்: -

विधिहरिहर भेदमप्यखण्डे बत विरचय्य बुधानपि प्रकामम् ।
भ्रमयति हरिहरवि भेदभावान् अघटित घटनापटीयसी माया ॥ ५ ॥

விதி4ஹரிஹர பே4த3மப்யக2ண்டே3 ப3த விரசய்ய பு3தா4னபி ப்ரகாமம் ।
ப்4ரமயதி ஹரிஹரவி பே4த3பா4வான் அக4டித க4டனாபடீயஸீ மாயா ॥ 5 ॥

अघटित घटनापटीयसी = சேரமுடியாததைச் சேர்த்து வைப்பதில்
அக4டித க4டனாபடீயஸீ திறமையுள்ள,
माया = மாயையானது,
மாயா
अखण्डेपि = பிரிக்கமுடியாத ப்ரஹ்மத்திலும்,
அக2ண்டே3பி
विधिहरिहर भेदं = ப்ரஹ்மா, விஷ்ணு, சிவன் என்ற வேற்றுமையை,
விதி4ஹரிஹர பே4த3ம்
विरचय्य = ஏற்படுத்தி,
விரசய்ய
बुधानपि = படித்தவர்களையும்,
பு3தா4னபி

हरिहरवि भेदभावान् **ஹரிஹரவி பே⁴த³பா⁴வான்**	=	விஷ்ணு விடமும், சிவனிடமும், வேற்றுமை உணர்ச்சி உள்ளவர்களாக,
प्रकामम् **ப்ரகாமம்**	=	மிகவும்,
भ्रमयति **ப்⁴ரமயதி**	=	மயக்கமுறச் செய்கிறது.

உண்மையில் ஈசுவரன் ஒருவனுயிருந்தாலும் அதை மறந்து ப்ரஹ்மா, விஷ்ணு, சிவன் முதலான அநேகம் ஈசுவரர்கள் இருப்பதாகவும், அவர்களில் ஒருவருக்கொருவர் ஏற்றத்தாழ்வு இருப்பதாகவும் கல்பித்துக்கொண்டு படித்தவர் கள்கூட இவ்விஷயத்தில் வியவஹாரம் செய்கின்றனர். இது மாயையின் லீஐலயே. ஜீவர்கள், ஜகத் என்ற வேற்றுமையே உண்மையில் இல்லாதபொழுது அகண்ட ப்ரஹ்ம சைதன்யத்தில் ஈசுவர பேதம் எப்படி இருக்கமுடியும்? மேலும் ஸத்வம், ரஜஸ், தமஸ் என்னும் மூன்று குணங்கள் சேர்ந்ததுதான் மாயை என்பது. மாயை யுடன் சேர்ந்த சைதன்யம்தான் ஈசுவரன். இதில் ஸத்வம், ரஜஸ், தமஸ் என்ற குணங்களின் ப்ராதான்யத்தைக்கொண்டு முறையே விஷ்ணு, ப்ரஹ்மா, சிவன் என்ற மூர்த்தி பேதம் தோன்றியது என்பதுதான் சாஸ்திரங்களின் ஸித்தாந்தம். ஆகவே மூர்த்தி பேதமும் மாயிகமே.

இவ்வாறு ப்ரஹ்மசைதன்யம் ஒன்றைத் தவிற மற்றவை எல்லாம் மாயா விலாஸம் என்பதைத் தெரிந்துகொண்டால் ராக த்வேஷங்கள் விலகி அத்வைத ப்ரஹ்மசைதன்யத்தை சுலபமாகத் தெரிந்துகொள்ளலாம். **(5)**

மாயா பஞ்சகம் முற்றும்.
